

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010179
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521010179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. T., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák., a iné o odvolaniach prokurátora a poškodeného F. U. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 18.05.2021 sp. zn. 2T/14/2021, na verejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

X. T., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom A., F. XXXX/XX, na slobode,

u k l a d á

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks otváracieho noža s čiernou plastovou rukoväťou zn. Cold Steel Voyager.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný X. T. je povinný zaplatiť poškodenému F. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., F. XXX/XX, peňažnú čiastku vo výške 328,- eur, ako náhradu škody spôsobenú trestným činom.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 18.05.2021 sp. zn. 2T/14/2021 bol obžalovaný X. T. uznaný za vinného pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 02.08.2020 v presne nezistenom čase asi od 01.20 hod. do 01.34 hod. v Bratislave v mestskej časti X. na H. námestí č. X v priestore medzi barom D. a jeho vonkajšou terasou za prítomnosti viacerých hostí baru pod vplyvom alkoholických nápojov v priebehu slovného konfliktu

s poškodeným F. U., ktorý mu vyčítal viacnásobné dohodanie a porezanie nožom psa rasy americký pitbullteriér, patriaci jeho priateľke I. X., pristúpil k poškodenému U. a tohto udrel pravou rukou zovretú v päšť do oblasti ramena, nakoľko poškodený sa tomuto úderu smerujúcemu na hlavu vyhol. Na to sa poškodený na neho zahnal pravou rukou zovretú v päšť, ale vzápätí obdržal od neho ďalší úder pravou rukou do oblasti krku a v priebehu tohto útoku poškodeného aj pichol zatváracím kovovým nožom zn. Cold Steel Voyager s čepeľou o dĺžke 1390 mm, ktorý držal otvorený v ľavej ruke a to do dolnej časti prednej steny hrudnej vpravo na úrovni 8.-10. rebra. V ďalšom útoku voči poškodenému mu bolo zabránené hosťami, ktorí sa nachádzali v blízkosti konfliktu. Po zistení, že poškodený bol pichnutý nožom a silne z rany krváca, bola privolaná RZP a poškodený bol po poskytnutí prvej pomoci prevezený do priestorov Nemocnice sv. Cyrila a Metoda Univerzitetnej nemocnice Bratislava, pričom obvinený hneď po útoku na poškodeného opustil miesto činu. V dôsledku tohto konania obvineného X. T.a utrpel poškodený F. U., nar. XX.XX.XXXX v B., okres X., zranenia - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu a bodnú a reznú ranu na pravej strane prednej steny hrudnej vo výške 8.-10. rebra v strednej čiare pravej kľúčnej kosti v dĺžke 80 mm tvaru „Y“ s bodným kanálom v dĺžke cca 100 mm, prebiehajúci na stranu dozadu, končiaci na rebre, pričom ranou nebola vytvorená komunikácia s hrudnou a ani brušnou dutinou, ktoré si vyžiadali ústavnú hospitalizáciu poškodeného v Univerzitetnej nemocnici Bratislava, pracovisko: Nemocnica sv. Cyrila a Metoda, II. ortopedicko-traumatologická klinika, Oddelenie úrazovej chirurgie, v dňoch 02.08.2020 - 04.08.2020, v rámci ktorej bol poškodený podrobený odbornému operačnému chirurgickému ošetrovaniu (revízií rany, egalizácii okrajov a chirurgickému zošitiu rany) a celkovú dobu liečenia v trvaní od 02.08.2020 do 08.09.2020 a pracovnú neschopnosť v trvaní od 03.08.2020 do 08.09.2020 a súčasne spôsobil spoločnosti Union zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom

v Bratislave na Karadžičovej ulici č. 10, z titulu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi F. U. majetkovú škodu vo výške 1 534,03 eur.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 4 roky a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f/ Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze ospravedlniť sa poškodenému.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci a to 1 ks otváracieho noža s čiernou plastovou rukoväťou o dĺžke 15 cm značky Cold Steel Voyager.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podali odvolania prokurátor a poškodený F. U.. Prokurátor zároveň uviedol, že jeho odvolanie smerujúce do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. Pokiaľ by sa súd riadne oboznámil s obsahom vyšetrovacieho spisu, tak by zistil, že obžalovaný v rámci prípravného konania sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal, dokonca uviedol, že má okno a nespomína si, čo sa vlastne stalo. Taktiež uviedol, že pokiaľ by platilo, že neznámeho muža naozaj pichol, tak potom k tomu dodal, že ho to úprimne mrzí a tohto skutku ľutuje a to aj napriek tomu, že on si to nepamätá. Prokurátor dodal, že je nesporné, že obžalovaný až na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ale takéto vyhlásenie nie je možné automaticky považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na strane druhej okresný súd neprihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Súd síce uviedol, že posledné odsúdenie bolo z roku 2003, teda pred 18 rokmi a obžalovaný nebol priestupkovo prejednávaný. Napriek tomu, že uplatnenie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. je fakultatívne, teda súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, avšak v danom prípade nie sú prokurátorovi známe skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup súdu, v rámci ktorého pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu neprihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Obžalovaný bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný a

z toho trikrát bol odsúdený pre trestný čin násilnej povahy, konkrétne pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005. Obžalovaný napriek tomu, hoci s veľkým časovým odstupom, dopustil sa ďalšej násilnej trestnej činnosti, pričom uvedené odôvodňuje pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., najmä k použitiu násilia voči poškodenému F. U. zo strany obžalovaného došlo bezdôvodne, nakoľko už útok na jeho psa netrval a poškodený na neho neútočil. Súd následne postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., teda za situácie, kedy pomer poľahčujúcich okolností prevažoval. Takýto postup súdu prokurátor považuje za nezákonný, nakoľko vo vzťahu k obžalovanému prichádzala do úvahy len jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) avšak určite neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. Následne súd pokračoval v nezákonnom postupe, keď s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom a miesto, aby obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, tomuto uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom uloženého trestu na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Súd tento postup odôvodnil jednak tým, že obžalovaný v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine, skutok oľutoval, viedol riadny život, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, teda prevahou poľahčujúcich okolností a jednak tým, že obžalovaný vedie riadny život, pracuje a stará sa o rodinu. Ak súd mimoriadne znížil trest s odôvodnením, že obžalovaný pracuje, mal by si pred zohľadnením tejto skutočnosti zabezpečiť všetky potrebné podklady na posúdenie pravdivosti uvedeného tvrdenia obžalovaného. Uvedené obdobie platí aj zo skutočností, že sa obžalovaný stará o rodinu. Táto skutočnosť, na základe ktorej súd odôvodnil mimoriadne zníženie trestu opätovne nevyplýva z vykonaného dokazovania, neboli zisťované pomery v rodine obžalovaného, pričom skutočnosť, že obžalovaný žije spolu s manželkou a dvomi maloletými deťmi, automaticky neznamená, že sa o svoju rodinu stará a najmä už vôbec to neodôvodňuje postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Podľa prokurátora súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu neprihliadol na viacero skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osoby páchatel'a, jeho pomerov a možnosti nápravy. Súd predovšetkým prehliadol, že obžalovaný bol uznaný za vinného pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný sa zároveň dopustil aj ďalšieho trestného činu a to prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., teda so zbraňou. Súd vôbec nezohľadnil skutočnosť, že k spáchaniu zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu došlo len zhodou okolností, na ktoré obžalovaný nemal vplyv a teda pri iných okolnostiach mohlo dôjsť k dokonaniu tohto zločinu. V tomto smere prokurátor poukázal na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Dušana Viciana. Obžalovaný si musel byť vedomý, že bodnutie poškodeného do hrudnej časti môže poškodenému privodiť ťažkú ujmu na zdraví a napriek tomu, nemal žiadne zábrany nožom s čepeľou o dĺžke 139 mm bezdôvodne bodnúť poškodeného a spôsobiť mu bodnú a reznú ranu. Naskytá sa otázka, čo by sa stalo, ak by nôž obžalovaného pri bodnutí poškodeného nenarazil na rebro. Pravdepodobne by došlo k penetrácii hrudnej dutiny a k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom pravdepodobne by obžalovaný bodol poškodeného v takom rozsahu, v akom by mu to dĺžka čepele umožňovala, keďže už pri súčasnom stave spôsobil bodný kanál o dĺžke cca 100 mm končiaci na rebro. Súd prehliadol, že obžalovaný sa predmetného konania dopustil až po skončení útoku psa zvaného Bela na jeho psa zvaného Rocky a teda v situácii, kedy už boli oba útočiace psy rozdelené, na čo bezdôvodne napadol poškodeného F. U., ktorý sa išiel dotazovať na bodné a rezné poranenie psa zvaného Bela, ktoré spôsobil obžalovaný. Poškodený obžalovanému vyčítal viacnásobné dobodanie a porezanie nožom psa patriaceho jeho priateľke, pričom obžalovaný na to pristúpil k poškodenému a tohto udrel pravou rukou zovretú v päšť do oblasti ramena, nakoľko sa poškodený tomuto úderu smerujúcemu na hlavu vyhol. Na to sa poškodený na neho zahnal pravou rukou zovretú v päšť, ale v zápätí od obžalovaného obdržal ďalší úder pravou rukou do oblasti krku, pričom v priebehu tohto útoku obžalovaný bodol poškodeného nožom. Dokonca z výpovedí očitých svedkov, najmä svedka U. B. vyplynulo, že poškodený bol napriek okolnostiam skutkového deja (brutálnemu dobodaniu a dorezaniu psa jeho priateľky) kludný a nebol vôbec agresívny. Naopak obžalovaný podľa výpovedí očitých svedkov - F. T. F. a U. B., bol agresívny voči poškodenému a ako prvý zaútočil na poškodeného a to bez toho, aby ho poškodený, čo i len k útoku vyprovokoval. Prokurátor konštatoval, že obžalovaný bezdôvodne fyzicky napadol a bodol poškodeného a to takým spôsobom, že pri kombinácii iných okolností, ktoré nemal možnosť ovplyvniť, mohol poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a to v podobe poškodenia dôležitého orgánu. Bolo len náhodou, že zhodou priaznivých okolností, ktoré obžalovaný nevyvolal, nedošlo k dokonaniu zločinu ublíženia na zdraví. Súd v odôvodnení výroku o treste vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu

poukázal na to, že v rámci skutku išlo o prvotný podnet, ktorým bolo nebezpečie pre rodinného psa, ktorému hrozila smrť a zjavne obžalovaný - majiteľ psa a jeho rodina mali k nemu silný vzťah. Uvedené odôvodnenie súdu nielenže sa zakladá na nesprávnom posúdení skutkového deja, ale zároveň je aj absurdné, nakoľko obžalovaný pri relatívne krátkom trvaní bitky medzi psami, kedy obaja psy boli do seba zahryzení tlamami reagoval neprimerane až brutálne, keď dobodol a dorezal útočiaceho psa až do takej miery, že daný pes nemusel prežiť a náklady na jeho veterinárne ošetrovanie predstavovali sumu 502,45 eur. Z uvedeného hľadiska možno síce pripustiť, že obžalovaný sa snažil prvotne ochrániť svojho psa, avšak z hľadiska jeho následného bezdôvodného agresívneho správania sa voči poškodenému, nemožno jeho konanie ospravedlniť tým, že mal strach o život svojho psa, nakoľko v danom čase jeho psovi nehrozilo žiadne nebezpečenstvo. Súd pri rozhodovaní u druhu a výmere trestu dostatočne neprihliadol ani na skutočnosti, ktoré sa týkajú samotnej osoby obžalovaného. Súd síce uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, ale už neuviedol, že z toho bol trikrát súdne trestaný pre trestný čin násilnej povahy a to opätovne pre súbeh trestného činu ublíženia na zdraví s trestným činom výtržníctva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom v ostatnom by zostal výrok o treste napadnutého rozsudku nezmenený.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V tomto vyjadrení uviedol, že sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Súd nepochybil, keď mu priznal poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. Rovnako nepochybil, keď mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a jeho výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplynulo aj to, že sa poškodenému osobne ospravedlnil. Uložený trest považuje obžalovaný za zákonný a adekvátny. K ustáleniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. obžalovaný uviedol, že na začiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie prijal. K ustáleniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. obžalovaný dodal, že napomáhal prokurátorovi v kontradiktórnom pojednávaní pri objasňovaní trestnej činnosti, najmä tým, že prokurátora „odbremenil“ od povinnosti vykonávať dokazovanie ohľadom jeho viny. Súd správne zohľadnil jeho rodinné pomery, keďže je otcom troch detí. Jedno dieťa je už dospelé. Ďalšie dve deti sú maloleté (od 6 do 4 rokov) odkázané na výživu a rodičovskú starostlivosť. On pracuje od roku 1998 v obchodnej spoločnosti VW Slovakia. Pokiaľ by mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, ako to navrhol prokurátor, súd by musel trestať aj jeho maloleté deti a manželku. Jeho rodina by prišla o najpodstatnejší mesačný príjem umožňujúci splácať nielen mesačnú splátku hypotéky, ale aj všetky ďalšie výdavky. Takýmto navrhovaným trestom by sa jeho rodina ocitla v sociálno-ekonomickej núdzi, nebolo by možné ďalej riadne a včas splácať hypotéku a nehnuteľnosť by musela byť predaná a jeho rodina by prišla o strechu nad hlavou. Jeho zamestnávateľ vykonáva pravidelné námatkové kontroly na prítomnosť alkoholu alebo drog na pracovisku, resp. pred nástupom na pracovisko. Za celé obdobie (od roku 1998 do roku 2021) nebola u neho pred nástupom na pracovisko zistená prítomnosť alkoholu alebo drog. Obžalovaný ďalej uviedol, že súd pri určovaní druhu trestu správne prihliadol aj na to, do akej miery sa jeho konanie priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Obžalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj to, že je dobrovoľným darcom krvi a dokonca je držiteľom striebornej a zlatej plakety. Záverom svojho vyjadrenia zdôraznil, že výrok o druhu a výmere trestu považuje za primeraný a zákonný a preto navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné. Obžalovaný k tomuto vyjadreniu pripojil aj fotokópie ďalších listín a to sobášny list, rodné listy maloletých detí, jeho pracovnú zmluvu, ako aj doklady preukazujúce zamestnanie jeho manželky.

Poškodený F. U. do dňa konania verejného zasadnutia pred odvolacím súdom, podané odvolanie žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Na prejednanie odvolaní prokurátora a poškodeného F. U., krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti odvolateľa - poškodeného F. U., nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky. Rovnako verejné zasadnutie vykonal bez prítomnosti zástupcu poškodenej spoločnosti Union zdravotnej poisťovne, a. s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava.

Odvolačný súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie tak, že podľa § 326 ods. 5 Tr. por. prečítal podstatný obsah súdneho spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/189/1997, vrátane rozsudku Okresného súdu Trnava z 02.04.1998 sp. zn. 2T/189/1997, ďalej lekárske posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (na č. l. 214 - 215), aktualizovaný odpis z registra trestov na obžalovaného X. T.a a napokon bol predložený stranám vecný dôkaz - 1 ks otvárací nôž s čiernou plastovou rukoväťou, pričom obžalovaný k predloženému vecnému dôkazu uviedol, že tento nôž bol jeho vlastníctvom a odovzdal ho orgánom činným v trestnom konaní.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla, aby krajský súd odvolaniu prokurátora vyhovel v celom rozsahu, pričom poukázala na jeho písomné odôvodnenie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Alternatívne navrhol, že pre prípad, ak by odvolací súd zistil pochybenia súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, tak potom, aby tieto pochybenia napravil, avšak ponechal alternatívny druh trestu nespojený s výkonom trestu odňatia slobody. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil ani s týmto návrhom, dáva do pozornosti aj možnosť, že manželka obžalovaného môže podať záruku za jeho správanie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo, ešte raz by sa chcel poškodenému F. U. ospravedlniť.

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolaní prokurátora a poškodeného F. U. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, resp. tých výrokov napadnutého rozsudku, ktoré chýbali a proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. konanie doplnil dôkazmi nevyhnutným na to, aby mohol o odvolaniach rozhodnúť a dospieť k záveru, že obe odvolania sú dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízieho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolatelia podali odvolania a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokmi rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaniami neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, jednak na podané odvolanie zo strany prokurátora voči výroku o treste, jednak na podané odvolanie zo strany poškodeného (k chýbajúcemu výroku o náhrade škody) a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolačný súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný X. T. na hlavnom pojednávaní konanom 18.05.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom súd rozhodol uznesením, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokmi o treste a absentujúcim výrokmi o náhrade škody.

Na podklade odvolania prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 18.05.2021 sp. zn. 2T/14/2021, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, krajský

súd v rámci revízneho princípu zistil, že súd prvého stupňa nesprávne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, nedôvodne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., nesprávne vzhladol splnenie zákonných podmienok pre postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., čím tak porušil nielen ustanovenia Trestného zákona, ale uložil i neprimerane mierny trest, čo napokon zakladalo apelačný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d/ písm. e/, ods. 2 Tr. por.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukládanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadri morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. (obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život). Z odpisu registra trestov obžalovaného totiž vyplynuli štyri záznamy, pričom v troch prípadoch išlo o identickú trestnú činnosť ako v posudzovanej veci (trestný čin ublíženia na zdraví v súbehu s trestným činom výtržníctva) a v jednom prípade išlo o trestný čin podpory a propagácie hnutí smerujúcich k potlačeniu práv a slobôd občanov. Hoci uvedené odsúdenia sú zahladené, krajský súd poznamenáva, že zahladením odsúdenia, t. j. zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin (R 7/1975). Inak povedané, fikciu neodsúdenia nemožno stotožňovať s fikciou nespáchania trestného činu. Skutočnosť, že bol spáchaný trestný čin, zostáva touto fikciou nedotknutá. Fakt, že páchatel spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu, a skutočnosť, že bol za tento skutok súdom právoplatne odsúdený, sú dve rozdielne skutočnosti (udalosti). Zahladienie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatela prizeral na skutočnosť, že páchatel v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery, pokiaľ ide o sklony páchatela k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosť jeho nápravy (R 6/1975). Možno preto uzavrieť a zopakovať, že obžalovaný sa teraz posudzovanej trestnej činnosti (pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.) dopustil napriek tomu, že už v minulosti spáchal identické trestné činy, čo ustálenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. jednoznačne vylúčilo.

Okresný súd pochybil aj v tom, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti). Uvedená poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatela pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa aktívna účasť páchatela pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Obžalovaný X. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že čo sa stalo medzi tým, ako pichol bieleho psa a jeho odchodom domov s K. (išlo o K. V.), si absolútne vôbec nepamätá; má okno, nespomína si, čo sa stalo, má tmu, akoby sa vypoľ.

Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tomto smere krajský súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, pričom v tomto stanovisku bol prijatý taký záver, že „súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel

kontradiktórneho proces - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.“

Odvolačný súd znovu vyslovuje, že súd prvého stupňa sa dopustil pochybenia v tom, keď nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následne v rozpore so zákonom aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. t. j. znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri správnom postupe mal konajúci súd u obžalovaného PM. T.a ustáliť iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ T. zák. (spáchal viac trestných činov).

Pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní sa domáhal aj ustálenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (páchateľ bol už za trestný čin odsúdený), tak krajský súd sa s touto požiadavkou nemohol stotožniť. Prokurátor zrejme prehliadol, že obžalovaný X. T. má všetky štyri predchádzajúce právoplatné odsúdenia zahladené, resp. vo vzťahu k nemu platí zákonná fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Pre vzhľadnutie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. sa vyžaduje existencia právoplatného odsúdenia za trestný čin, pričom tresty vyplývajúce z tohto odsúdenia nesmú byť zahladené. Ako to vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, na všetky jeho právoplatné odsúdenia sa vzťahovala fikcia neodsúdenia, t. j. na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Z tohto pohľadu potom neprichádzalo do úvahy ani použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák.

Na strane druhej bolo potrebné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd nezistil také okolnosti prípadu alebo také pomery obžalovaného, ktoré by vzhľadom na svoju povahu a intenzitu boli takého rázu, ktoré by jednotlivo alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami prípadu alebo ich pomermi, odôvodňovali uložiť obžalovanému trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa režimu § 39 ods. 1 Tr. zák.

Pre úplnosť treba zopakovať aj to, že mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v posudzovanej veci neobstoí a argumenty prvostupňového súdu, že obžalovaný v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine, skutok oľutoval, viedol riadny život, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, teda prevahou poľahčujúcich okolností a jednak, že obžalovaný pracuje a stará sa o rodinu, nemožno považovať za také okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia. Napokon aj doterajšia súdna prax ustálila, že samotné priznanie sa k spáchaniu činu, oľutovanie trestnej činnosti, predchádzajúci riadny život, náhrada spôsobenej škody, nie sú spravidla považované za také okolnosti, ako ich má na mysli ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.07.2008 sp. zn. 3To 102/2006).

Naproti tomu v posudzovanej veci odvolací súd vzhliadol splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, na rozdiel od okresného súdu, ktorý takto nepostupoval, pričom krajský súd prihliadol aj na nižšie citované stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 (stanovisko č. 44/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017).

Podľa tohto stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému X. T.ovi podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru tohto druhu trestu, východisko pre ukladanie úhrnného trestu odňatia slobody predstavovala trestná sadzba pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v rozpätí od 4 rokov do 10 rokov. Nakoľko u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký, neprichádzal do úvahy postup podľa § 38 ods. 3 alebo ods. 4 Tr. por. t. j. zníženie hornej hranicu alebo zvýšenie dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Napokon základnú trestnú sadzbu bolo potrebné upraviť aj podľa režimu § 39 ods. 4 Tr. zák., čo predstavovalo trestnú sadzbu od 2 rokov a 8 mesiacov do 10 rokov. V neposlednom rade bolo nevyhnutné aplikovať aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. o úhrnnom treste, pričom uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, predstavoval potrestanie obžalovaného za oba zbiehajúce trestné činy (pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.).

S poukazom tak na charakter skutku, ako aj osobu obžalovaného i jeho kriminálnu minulosť (obžalovaný sa opätovne dopustil identickej trestnej činnosti, ktorú spáchal aj v minulosti a to opakovane), krajský súd vyvodil, že uloženie iného druhu trestu, akým je iba nepodmienečný trest odňatia slobody, neprichádzal vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil alternatívny druh trestu, nespojený s výkonom trestu odňatia slobody bola zjavne neopodstatnená. Pokiaľ obžalovaný v rámci odvolacieho konania poukazoval na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody veľmi citelne zasiahne do jeho rodinného a pracovného života, tak nadriadený súd konštatuje, že týchto okolností si musel byť obžalovaný vedomý aj v čase spáchania skutku, keďže posudzovaný skutok spáchal napriek tomu, že bol v minulosti uznaný za vinného z identickej trestnej činnosti (odvolacím súdom oboznámený rozsudok Okresného súdu Trnava z 02.04.1998 sp. zn. 2T/189/1997). Ak obžalovaný znovu spáchal posudzovanú násilnú trestnú činnosť, evidentne chcel postúpiť riziko, že týmto konaním si môže skomplikovať rodinný a pracovný život. Treba vysloviť aj to, že samotným uložením trestu páchatelovi trestného činu sa nepriamo postihne i jeho rodina a jemu blízke osoby, ak sú závislé od jeho príjmov, starostlivosti alebo ostatného zabezpečenia rodiny. Preto nie je možné za každých okolností zabezpečiť (ako to bolo aj v tomto posudzovanom prípade), aby sa trest uložený obžalovanému nedotkol jeho rodiny a blízkych osôb. Aj samotné ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. sa môže aplikovať iba v rámci zákonných podmienok pre uloženie konkrétneho druhu trestu.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Rovnako uložený trest prepadnutia veci zodpovedá dikcii ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko zaistená vec - otvárací nôž s čiernou plastovou rukoväťou zn. Cold Steel Voyager bol použitý na spáchanie trestného činu. Ako už bolo konštatované, odvolací súd doplnil dokazovanie spôsobom, že podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 270 ods. 1 Tr. por. predložil procesným stranám vecný dôkaz - 1 ks otvárací nôž s čiernou plastovou rukoväťou, pričom obžalovaný k predloženému vecnému dôkazu uviedol, že tento nôž mu vlastnícky patrí. Z uvedeného je zrejmé, že aj požiadavka zakotvená v ustanovení § 60 ods. 4 Tr. zák. bola naplnená, nakoľko trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

Senát krajského súdu záverom konštatuje, že celkový trest (tak trest odňatia slobody, ako aj trest prepadnutia veci), ktorý bol obžalovanému uložený, vychádzal zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňal tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Na podklade odvolania poškodeného F. U. voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 18.05.2021 sp. zn. 2T/14/2021, krajský súd v rámci revízieho princípu zistil, že v prvom rade okresný súd na hlavnom pojednávaní nepostupoval dôsledne v zmysle § 49 Tr. por., keďže poškodeného F. U. náležite nepoučil o jeho právach a neposkytol mu plnú možnosť na ich uplatnenie. V ďalšom rade súd I. stupňa opomenul vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aby mohol o nároku poškodeného F. U. o náhrade

škody rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom. Predovšetkým prehliadol lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vo vzťahu k osobe poškodeného (na č. I. 214 - 215), pričom tento dôkaz nebol na hlavnom pojednávaní ani vykonaný (uvedený nedostatok konvalidoval odvolací súd na verejnom zasadnutí). Zistené pochybenia a nedostatky okresného súdu potom zakladali apelačný dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por.

Nesprávnosť rozhodnutia o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody podľa 258 ods. 1 písm. f/ Tr. por. (teraz podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por.) sa týka akéhokoľvek nesprávneho rozhodnutia v adhéznom konaní (R III/1966). Pôjde tiež o prípady, kedy súd prvého stupňa o náhrade škody vôbec nerozhodol, napriek tomu, že poškodený svoj nárok riadne a včas uplatnil.

Z predloženého spisového materiálu sa dá zistiť, že poškodený F. U. si svoj nárok na náhradu škody uplatnil včas, riadne a dostatočným spôsobom.

Poškodený F. U. pri svojom výsluchu v rámci prípravného konania dňa 20.11.2020 síce uviedol, že sa v zmysle § 46 Tr. por. pripája k trestnému stíhaniu a žiada, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu, avšak výšku tejto škody neuviedol, iba konštatoval, že ju doposiaľ vyčísliť nevie. Následne zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 30.03.2021 vyplynulo, že tohto procesného úkonu sa zúčastnil poškodený F. U., ktorý uviedol, že si uplatňuje náhradu škody na bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku č. 913765-27/20.

Podľa doposiaľ ustálenej súdnej praxe, nárok na náhradu škody musí poškodený uplatniť riadne a včas, pričom riadne uplatnený nárok znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku. Hoci ustanovenie § 46 ods. 3 Tr. por. výslovne požaduje, aby bola z návrhu zrejmá výška uplatneného nároku; postačí ak poškodený odkáže na dokument (písomnosť), kde je výška určená (napr. na znalecký posudok, ktorý je súčasťou spisu), nestačí však také vyjadrenie, ktoré odkazuje na budúce vyčíslenie škody.

Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vo vzťahu k osobe poškodeného F. U. (na č. I. 214 - 215), ktorý vypracoval znalec MUDr. Dušan Vician dňa 20.09.2020 vyplynulo, že ohodnotenie bolestného bolo stanovené na 15 bodov (podľa § 5 zákona č. 437/2004 Z. z. v spojení s § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 22.05.2020 č. S08817-2020-OL o uplatnení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2020, publikované v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 135/2020 Z. z. vyplynulo, že výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2020 za jeden bod je 21,84 eura).

Na základe tohto zistenia možno ustáliť, že poškodený F. U. si do skončenia vyšetrovania v trestnej veci obžalovaného X. T.a riadne neuplatnil svoj nárok na náhradu škody.

Pokiaľ súd I. stupňa nerozhodol v odsudzujúcom rozsudku aj o nároku poškodeného F. U. na náhradu škody, postupoval tak v rozpore so zákonom. Takéto pochybenie preto musel napraviť odvolací súd svojim vlastným rozhodnutím.

Nadriadený súd záverom vyslovuje a opakuje, že poškodený F. U. si uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom ide o nárok, ktorý je v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného X. T.a.

Odvolací súd na podklade uvedených úvah rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je

přípustný.